World Christian Fellowship
www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

Romans 48

ஆபிரகாம் - கிரியைகளினால் நீதிமானாக்கப்படவில்லை

ரோமர் 4:1-8, அப்படியானால், நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் மாம்சத்தின்படி என்னத்தைக் கண்டடைந்தான் என்று சொல்லுவோம்? 2. ஆபிரகாம் கிரியைகளினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டானாகில் மேன்மைபாராட்ட அவனுக்கு ஏதுவுண்டு; ஆகிலும் தேவனுக்குமுன்பாக மேன்மைபாராட்ட ஏதுவில்லை. 3. வேதவாக்கியம் என்ன சொல்லுகிறது? ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று சொல்லுகிறது. 4. கிரியை செய்கிறவனுக்கு வருகிற கூலி கிருபையென்றெண்ணப்படாமல், கடனென்றெண்ணப்படும். 5. ஒருவன் கிரியை செய்யாமல் பாவியை நீதிமானாக்குகிறவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறவனாயிருந்தால், அவனுடைய விசுவாசமே அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படும். 6.

அந்தப்படி, கிரியைகளில்லாமல் தேவனாலே நீதிமானென்றெண்ணப்படுகிற மனுஷனுடைய பாக்கியத்தைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு: 7. எவர்களுடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவர்களுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள். 8. எவனுடைய பாவத்தைக் கர்த்தர் எண்ணாதிருக்கிறாரோ, அவன் பாக்கியவான் என்று தாவீது சொல்லியிருக்கிறான்.

ரோமர், அதிகாரம் 3 வசனம் 21 முதல் அதிகாரம் 8 வரை பவுல் பேசுகிறார், தேவன் ஒரு இரட்சிப்பைக் கிறிஸ்து தனது கிரியையின் மூலம் வழங்கியுள்ளார், விசுவாசிகளுக்கு ஒரு இலவச பரிசாக, அவர்களின் சொந்த செயல்களால் அல்ல.
நீங்கள் பரலோகத்திற்கு அதன் மூலம் செல்ல முடியும் என்று நம்புவது யூதர்களுக்கு இது அந்நியமானது. மத அமைப்புகள் எப்பொழுதும் மனித சாதனைகளின் மதங்களாக இருந்த பேகன்களுக்கு இது அந்நியமானது.

உங்கள் வழியில் சம்பாதிப்பதன் மூலம் நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுகிறீர்கள் என்று யூதர்கள் எப்பொழுதும் கற்பிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக.

ரோமர் 3:21-31 இல் விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையின் மூலம் இரட்சிப்பைக் கற்பித்த பவுல் இப்போது அதை

விளக்குகிறார். பவுல் தனது உவமையாக ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்.

ஆபிரகாம் உன்னதமான மாதிரியாகவும், விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையால் இரட்சிப்பின் விளக்கமாகவும் மாறுகிறார்.

இஸ்ரவேல் தேசத்தின் தந்தை ஆபிரகாம்.

நான்காவது அதிகாரம் முழுவதும் ஆபிரகாமைப் பற்றியது. இது ஆபிரகாமைப் பற்றி ஆரம்பித்து முடிகிறது.

ஆபிரகாம் தேவனால் சிறப்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனிதர். அவரது சந்ததி வழியாக மேசியா வருவார், அவர் விசுவாசத்தின் முன்மாதிரி.

தேவனிடம் சரியான அணுகுமுறையின் முன்மாதிரி அவர். அவர் உண்மையான இரட்சிப்பின் முன்மாதிரி.

வேதத்தில் ஆபிரகாம் அடிக்கடி "தேவனின் நண்பர்" என்று அழைக்கப்படுகிறார்."

2 நாளாகமம் 20:7, எங்கள் தேவனாகிய நீர் உம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலுக்கு முன்பாக இந்த தேசத்துக் குடிகளைத் துரத்திவிட்டு இதை

உம்முடைய சிநேகிதனாகிய ஆபிரகாமுடைய சந்ததிக்கு என்றைக்குமென்று கொடுக்கவில்லையா?

ஏசாயா 41:8, என் தாசனாகிய இஸ்ரவேலே, நான் தெரிந்துகொண்ட யாக்கோபே, என் சிநேகிதனான ஆபிரகாமின் சந்ததியே,

யாக்கோபு 2:23, அப்படியே ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்கிற வேதவாக்கியம் நிறைவேறிற்று; அவன் தேவனுடைய சிநேகிதனென்னப்பட்டான்.

ஆபிரகாம் தேவனின் நண்பர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அது ஒரு அற்புதமான பதவி.

உண்மையில், வேதாகமத்தில் பலமுறை, பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளராகவும், எல்லா மனிதர்களையும் படைத்தவராகவும் இருக்கும் தேவன் , ஆபிரகாமின் தேவன் என்பது ஏதோ ஒரு விசேஷமாக இருப்பது போல, "ஆபிரகாமின் தேவன் " என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

ஆதியாகமத்தில் பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட அதிகாரங்கள் ஆபிரகாம் என்ற இந்த மனிதனின் வாழ்க்கைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏன் ஆபிரகாம்?

ஆபிரகாம் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு பாத்திரமாக இருந்ததால், விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையின் மூலம் நீதியின் நித்திய உண்மையை ஆபிரகாம் காட்டுவார்.

ஆபிரகாமைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், இது ஒன்றும் புதிதல்ல, இது மிகவும் பழைய ஒன்று என்று பவுல் கூறுகிறார்.

ஆபிரகாம் மோசேக்கு முன்பு இருந்தான்.

ஆபிரகாம் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் அடையாளத்திற்கு முந்தியவர்.

ஆபிரகாம் உண்மையில் ஆணாதிக்க காலத்தைச் சேர்ந்தவர், மிகவும் பழமையான காலம்.

அவர் ஆதியாகமம் புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் தோன்றுகிறார்.

ஆதியாகமம் புத்தகத்தில் உள்ள ஒரு மனிதன் கிருபையால் விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டான், கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்பட்டான் என்று பவுலால் நிறுவ முடிந்தால், அவர் நமக்கு ஒரு காலமற்ற உண்மையைக் கொடுத்திருக்கிறார், புதிதாக எதுவும் இல்லை.

ஆபிரகாம் விசுவாசத்தின் உயர்ந்த உதாரணம். பழைய ஏற்பாட்டில் ஆபிரகாமை விட அதிகமாக யாரும் விசுவாசம் காட்டவில்லை. விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும்

தந்தை என்று கூட புதிய ஏற்பாடு சொல்கிறது. விசுவாசத்தால் தேவனிடம் வருபவர்கள் அனைவரும் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள், அவர்கள் மிகவும் நம்பமுடியாத விதத்தில் தேவனை நம்புவதன் மூலம் விசுவாசத்திற்கான தரத்தை அமைக்கிறார்கள்.

இது ரபீக்களின் போதனைக்கு முரணானது. பவுலின் காலத்திலும், யூத வரலாற்றில் நமது ஆண்டவரின் காலத்திலும் இருந்த பெரும்பாலான ரபீக்கள், ஆபிரகாம் அவருடைய குணத்தின் காரணமாக தேவனுடன் சமரசம் கொண்டார் என்று நம்பினர்.

அவர் தனது தலைமுறையில் உலகின் சிறந்த மனிதராக இருந்தார். எனவே, அவர் தனது மக்களான இஸ்ரவேலின் தந்தையாக தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
ஆபிரகாம் ஒரு நீதிமான் என்றும் அதனால்தான் தேவன் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

தேவனின் தரநிலைக்கு எந்த மனிதனும் எவ்வாறு நீதியுள்ளவனாக இருக்க முடியும்?
தேவனுடைய நீதியான தராதரம் இன்னும் கொடுக்கப்படாத நிலையில், ஒரு மனிதன் எப்படி அதைக் கடைப்பிடிக்க முடியும்?

அவர்கள் பதிலுக்கு பதிலளித்தனர், அவர் அதை உள்ளுணர்வு மற்றும் எதிர்பார்ப்பால் வைத்திருந்தார்.

அவர் தனது மனசாட்சியில் தேவனின் சட்டத்தை உணர்ந்தார், அவர் அதை அவர் எதிர்பார்த்தபடியே வைத்திருந்தார், அவர் அதை உள்ளுணர்வாக வைத்திருந்தார்.

எனவே, அவர் சிறந்த மனிதர், அவர் ஒரு நல்ல மனிதர் என்று ரபீக்கள் கூறினார்கள். அவர் தனது சொந்த விதிமுறைகளின்படி ஒரு நீதியுள்ள மனிதர், எனவே அவரது சுயநீதியின் காரணமாக தேவன் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

எனவே, இந்த கட்டுக்கதையை அழிக்க, யூத மாயையைத் துடைத்து, தேவன் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு நீதிமானுக்கு ஆபிரகாம் ஒரு உதாரணம் அல்ல, தேவன் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு அநீதியான மனிதனுக்கு அவர் ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்ற உண்மையை நிறுவ பவுல் ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்.

அவர் தனது நற்கிரியைகளால் இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்த ஒரு மனிதனின் உதாரணம் அல்ல, மாறாக விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையால் பெற்றார் என்பதற்கு உதாரணம்.

எளிமையான குழந்தை போன்ற நம்பிக்கையில், தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்து, தேவனின் வார்த்தையை முக மதிப்பில் எடுத்துக் கொண்டார்,

தேவனை நம்பினார். அந்த நம்பிக்கையின் செயலால் அவர் நீதியைப் பெற்றார்.

ரோமர் அதிகாரம் 4 ஐ மூன்று வழிகளில் பிரிக்கலாம்.

1. கிரியைகளால் அல்ல விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் (V1-8)
2. கிருபையால் நீதிமானாக்கப்படுதல், சட்டம் அல்ல (9-17)
3. மனித முயற்சி அல்ல, தேவனின் வல்லமையால் நீதிமானாக்கப்படுதல். (18-25)

ஆபிரகாமை கிரியைகளால் நீதிமானாக்க முடியாவிட்டால், அவர் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் நீதியுள்ளவர் என்று அவர்கள் சொன்னதால் வேறு யாரும் அப்படி நீதிமானாக இருக்க முடியாது.
ஆபிரகாமை அவருடைய கிரியைகளால் நீதிமானாக்க முடியாது என்றால், யாராலும் முடியாது.

ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்பதை நிரூபிக்க முடிந்தால், ஆபிரகாமே தராதரமாக இருப்பதற்காக அனைவரும் விசுவாசத்தினால் நீதிப்படுத்தப்பட முடியும்.
ஆபிரகாம் மகிமைப்படுத்தவும் தற்பெருமை காட்டவும் முடியாது என்றால், அது கிருபையாக இருக்க வேண்டும் என்பதால் யாராலும் பெருமை பாராட்ட முடியாது.

ஆபிரகாமின் நீதி பற்றிய தவறான கருத்து.

ஆபிரகாம் நீதிமான் என்று அவர்கள் நம்பியதற்குக் காரணம், அவர்கள் சில வேதவசனங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, சில வேதவசனங்களைத் புரட்டிப் பார்த்து, தங்கள் சொந்த முடிவுக்கு வருவதற்காகத்தான்.

ஆதியாகமம் 26:5, நான் உன் சந்ததியை வானத்தின் நட்சத்திரங்களைப்ᐤபோலப் பெருகப்பண்ணி, உன் சந்ததிக்கு இந்தத் தேசங்கள் யாவையும் தருவேன்; உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்றார்.

ஆபிரகாம் அதையெல்லாம் செய்தார்.
தேவன் அவரை ஏன் இரட்சித்தார் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை, ஆனால் தேவன் அவரை இரட்சித்து நீதிமானாக்கினார்..

ஏசாயா 41:8, என் தாசனாகிய இஸ்ரவேலே, நான் தெரிந்துகொண்ட யாக்கோபே, என் சிநேகிதனான ஆபிரகாமின் சந்ததியே,

அவர்கள் பிரசங்கி புத்தகத்தில் இருந்து எடுத்து கூறுகின்றனர், இது ஒரு apocryphal புத்தகம், பிரசங்கி

புத்தகத்துடன் குழப்பமடையக்கூடாது. ஆபிரகாம் நீதிமானாக்கப்பட்டார் , அல்லது தேவனால் நீதிமானாக்கப்பட்டார் , மேலும் அவருக்கு விருத்தசேதனம் கொடுக்கப்பட்டது, ஏனெனில் அவர் சட்டத்தைக் கடைப்பிடித்து சம்பாதித்தார் என்று போலியான காரியங்களை போதித்தனர்.

ஆபிரகாம் தனது தகுதியினாலும், தனிப்பட்ட நீதியினாலும் கூடாரத்தில் வசிக்க ஷெக்கினா மகிமையை மீண்டும் கொண்டுவரும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற ஏழு மனிதர்களில் ஒருவர் என்றும் ரபீக்கள் கற்பித்தார்கள்.

ஆபிரகாம் மிகவும் நீதியுள்ளவர் என்றும் அவர் மூன்று வயதிலேயே தேவனை சேவிக்கத் தொடங்கினார் என்றும் ரபீக்கள் கற்பித்தார்கள்.

They quote from the prayer of Manasseh, which is another writing, a non-biblical writing, says: "*Therefore, Thou 0 Lord God of the righteous, hast not appointed repentance for the righteous, for Abraham, Isaac and Jacob, who did not sin against Thee, but Thou hast appointed repentance for me who am a sinner.*"

பாவம் செய்யாத ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபுக்கு நீங்கள் மனந்திரும்புதலை நியமிக்கவில்லை.

இப்போது நாம் ஆதியாகமம் வழியாகச் செல்லும்போது, ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு பாவம் செய்யவில்லை என்ற முடிவுக்கு வர முடியாது.

ஆபிரகாம் பரிபூரணமானவராகவும், மூன்று வயதிலிருந்தே நீதியுள்ளவராகவும், தேவனை சேவித்ததாகவும், அவர் பாவி இல்லை என்பதாலும், தேவன் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்து தேசத்தின் தலைவராக்கினார் என்று ரபீக்கள் சொன்னார்கள்..

ஆபகூக் 2:4, இதோ, அகங்காரியாயிருக்கிறானே, அவனுடைய ஆத்துமா அவனுக்குள் செம்மையானதல்ல; தன் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்.

They twisted the scripture from faith to faithfulness!

எனவே, ஆபிரகாம் தனது சொந்த நீதியின் அடிப்படையில் தேவனுக்கு முன்பாக நீதியுள்ளவனாக இருந்தான் என்ற இந்த போதனையின் காரணமாக, பவுல் ஆபிரகாமைத் தாக்க வேண்டும்.

ஆபிரகாம் தரமானதாக மாறியதால், யூதர்கள் அதுதான் தரநிலை என்று சொன்னதால், நாம் அனைவரும் விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஆபிரகாமாக வாழ்வதன் மூலம் நீதியைப் பெறுவோம் என்று பவுல் மறுக்க வேண்டும்.

எனவே, அவர்கள் அனைவரும் சட்டத்தைக் பின்பற்ற முயன்றனர்.

எனவே, ஆபிரகாமின் விசுவாசம் தெளிவாக்கப்பட வேண்டும்.

1. **விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் கிரியைகளால் அல்ல** (V1-8)

V 1, அப்படியானால், நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் மாம்சத்தின்படி என்னத்தைக் கண்டடைந்தான் என்று சொல்லுவோம்?

பவுல் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்பு இதையும் சொன்னார், தன் சுயநீதியால் நீதிமான்.

ஆபிரகாம் பற்றி என்ன?
அவர் கண்டுபிடித்த மாம்சம் தொடர்பானது என்ன?
ஆபிரகாம் எங்கள் தந்தை,
அவர் தேசத்தின் தந்தை,
அவர்தான் அப்படி அழைக்கப்படுவார்.

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின் தந்தை, அவர் உடன்படிக்கையின் மனிதர், அவர் தேவனின் மக்கள் அனைவரிலும் உயர்ந்தவர், இஸ்ரவேல் தேசம் முழுவதும் அவரது சந்ததி மூலம் இருந்து வெளியே வந்தது.

எனவே, அவரைப் பற்றி எது உண்மையோ அதுவே அவருடைய விதையாகிய நம் அனைவருக்கும் உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.

What has Abraham as pertaining to the flesh found? What does it mean “as pertaining to the flesh”?

V 2, ஆபிரகாம் கிரியைகளினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டானாகில் மேன்மைபாராட்ட அவனுக்கு ஏதுவுண்டு; ஆகிலும் தேவனுக்குமுன்பாக மேன்மைபாராட்ட ஏதுவில்லை.

ஆபிரகாம் தேவனுக்கு முன்பாக வாயைத் திறக்க முடியாது.

ஆபிரகாம் கிரியைகளால் நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தால் , பெருமைப்படுவதற்கு அவருக்கு ஏதாவது இருக்கிறது. நான் மிகவும் நல்லவனாக இருந்து என்னை இரட்சித்து கொண்டால், நான் மிகவும் நல்லவன் என்று சொல்ல எனக்கு உரிமை உண்டு, நான் என்னை இரசித்துக்கொண்டேன் என்று சொல்லலாம். ஆனால், தேவனின் பார்வையில் அவருக்கு பெருமை பேச உரிமை இல்லை. அவர் பெருமைக்கு எந்த அடிப்படையும் இல்லை.

மீதமுள்ள அதிகாரத்தில் பவுல் அதை நிரூபிக்கப் போகிறார். ஆபிரகாம் அவருடைய கிரியைகளால் நீதிமானாக்கப்படவில்லை.

அவர்கள் செய்யும் கிரியைகளால் மனிதர்கள் ஒருபோதும் தேவனிடம் நீதிமானாக ஆக்கப்படுவதில்லை.

நீங்கள் சென்று உங்களுக்கு தேவையான அனைத்து மெழுகுவர்த்திகளையும் ஏற்றிச் செல்லலாம்,
நீங்கள் விரும்பும் அனைத்து பிரார்த்தனைகளையும் நீங்கள் ஜெபிக்கலாம்,
நீங்கள் விரும்பும் அனைத்து மதக் கூட்டங்களுக்கும் செல்லலாம்.
நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெறலாம்,
நீங்கள் ஒரு பைபிள் வாங்கலாம்,
நீங்கள் ஒற்றுமையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்,
மத உணர்வுகளை உணரலாம்,
நீங்கள் அனைத்து மத பயிற்சிகளையும் செய்யலாம்,
நீங்கள் ஒரு நல்ல மனிதராக இருக்கலாம்,
நீங்கள் ஒரு மிகவும் நல்ல மனிதராக இருக்கலாம்,
நீங்கள் ஒரு நல்ல மனித நேயம் கொண்டவராக இருக்கலாம்,
யாரும் உங்களைச் சுற்றி இருக்க விரும்பாத அளவுக்கு நீங்கள் நன்றாக இருக்க முடியும்.
ஆனால், எல்லாவற்றின் கூட்டுத்தொகையானது தேவனின் நீதியின் தரத்தை அடைய முடியாதது.

Romans 3:27, இப்படியிருக்க, மேன்மைபாராட்டல் எங்கே? அது நீக்கப்பட்டதே. எந்தப்

பிரமாணத்தினாலே? கிரியாப் பிரமாணத்தினாலேயா? அல்ல; விசுவாசப்பிரமாணத்தினாலேயே.

No one can boast.

எபேசியர் 2:8-9, கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்; இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய ஈவு; 9. ஒருவரும் பெருமைபாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியைகளினால் உண்டானதல்ல;

ஏனென்றால், இரட்சிப்பு மனிதனுக்கு மகிமையாக அல்ல, தேவனுக்கு மகிமை கொடுக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பவுல் தனது கருத்தை எவ்வாறு நிரூபிக்கிறார்?

V 3, வேதவாக்கியம் என்ன சொல்லுகிறது? ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று சொல்லுகிறது.

This verse is direct quote from Genesis 15:6.

“Righteousness” means to be right with God.
ஆபிரகாம் எப்படி தேவனுடன் சரியாக இருந்தார்?

அவர் சொந்தமாக மிகவும் நல்லவர் என்பதல்ல, தேவன் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மாறாக அவர் தேவனை விசுவாசித்தார் , அது அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.

கலாத்தியர் 3:6-9, அப்படியே ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது. 7. ஆகையால் விசுவாசமார்க்கத்தார்கள் எவர்களோ அவர்களே ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளென்று அறிவீர்களாக. 8. மேலும் தேவன் விசுவாசத்தினாலே புறஜாதிகளை நீதிமான்களாக்குகிறாரென்று வேதம் முன்னாகக் கண்டு: உனக்குள் சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்று ஆபிரகாமுக்குச் சுவிசேஷமாய் முன்னறிவித்தது. 9. அந்தப்படி விசுவாசமார்க்கத்தார் விசுவாசமுள்ள ஆபிரகாமுடனே ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்டார், கிரியைகளால் அல்ல, ஆபிரகாமிலிருந்து விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்ட அனைவரும் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள்.

ஆபிரகாம் விசுவாசத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் அனைவருக்கும் தந்தை.

கலாத்தியர் 3:26, நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே.

ஆபிரகாமிலிருந்து, இரட்சிக்கப்பட்ட எவரும் விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். பவுலுக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும், ஆபிரகாமின் மகத்துவத்தின் சாராம்சம் என்னவென்றால், தேவன் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார், தேவன் அவருக்குக் கட்டளையிட்டார், அவர் அவரை நம்பினார்.

எபிரெயர் 11:8, விசுவாசத்தினாலே ஆபிரகாம் தான் சுதந்தரமாகப் பெறப்போகிற இடத்திற்குப் போகும்படி அழைக்கப்பட்டபோது, கீழ்ப்படிந்து, தான் போகும் இடம் இன்னதென்று அறியாமல் புறப்பட்டுப்போனான்.

இப்போது இதுதான் நம்பிக்கை. அவர் நகரத்தில் வாழ்ந்தார், கல்தேயர்களின் நகரமான ஊர் என்று வேதம் சொல்கிறது. அவர் தனது குடும்பம், அவரது உடைமைகள், அவரது புகழ், அவரது வணிகம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தார். அவனுடைய வாழ்க்கை அங்கேயே இருந்தது.

இஸ்ரவேல் என்ற தேசம் இல்லை.

வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நிலம் இல்லை.

தேவனின் மக்கள் யாரும் இல்லை.

இருப்பினும் தேவன் வந்தார், தேவன் ஆபிரகாம் குறித்து ஒரு திட்டம் வைத்து அவர் அழைக்கப்பட்டார் என்று கூறுகிறது. அவர் அழைக்கப்பட்டபோது, அவரும் கீழ்ப்படிந்தார்.

அது ஒரு பெரிய விசுவாசச் செயலாகும், ஏனென்றால் எழுந்து கல்தேயர்களின் ஊரிலிருந்து வெளியேறு, நீ நான் காட்டும் எங்காவது போக வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், நீங்கள் எங்கு செல்கிறீர்கள் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லப் போவதில்லை, ஆனால் நீ எல்லாவற்றையும் கைவிட்டு வெளியேறு.

எனவே, அவர் பிறந்த மண்ணை விட்டு வெளியேறினார், தனது வீட்டையும், தனது நிலத்தையும் துறந்தார், அவர் விரும்பியவர்களுடனான உறவைத் துண்டித்து, எதிர்கால நிச்சயமற்ற தன்மைக்காக தற்போதைய பாதுகாப்பைக் கைவிட்டு வெளியேறினார்.

அது நம்பிக்கை.

ஏன் அப்படிச் செய்தார்?
ஏனென்றால் அவர் தேவனை விசுவாசித்தார்.

தேவன் தனது நல்ல வாக்குத்தத்ததை நிறைவேற்றுவார் என்றும், தேவன் தன்னை ஒரு நல்ல இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார் என்றும், தேவன் தனது வாழ்க்கையை ஆசீர்வதிப்பார் என்றும் அவர் நம்பினார். என்று விசுவாசித்தார்.

எபிரெயர் 11:9, விசுவாசத்தினாலே அவன் வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட தேசத்திலே பரதேசியைப்போலச் சஞ்சரித்து, அந்த வாக்குத்தத்தத்திற்கு உடன் சுதந்தரராகிய ஈசாக்கோடும் யாக்கோபோடும் கூடாரங்களிலே குடியிருந்தான்;

தேவனுக்கு , ஆபிரகாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனிதர்.

ஆயினும், ஆபிரகாம் ஒருபோதும் நிறைவைக் கண்டதில்லை.
தேவனுடைய மக்களின் உடைமையாக நிலம் வெளிப்படுவதை அவர் உண்மையில் பார்த்ததில்லை.
அவருக்கு எந்த நிலமும் சொந்தமில்லை.
ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு போல் அலைந்து திரிந்து கூடாரவாசியாக தனது வாழ்க்கையை கழித்தார்.
அவர் கனவுகள் நிறைவேறுவதை அவர் கண்டதில்லை. அவரது சந்ததியில் இருந்து இன்னொரு தலைமுறை அதைக் காணும்.

இருப்பினும், அவர் விசுவாசித்தார்.

எபிரெயர் 11:10, ஏனெனில், தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்துக்கு அவன் காத்திருந்தான்.

அவர் எப்போதும் தேவனின் மீது கண்களை வைத்திருந்தார். அந்த பரலோகக் கண்ணோட்டம், அந்த பரலோக பார்வை அவருக்கு எப்போதும் இருந்தது. எனவே, அவருடைய நம்பிக்கை பொறுமையான நம்பிக்கையாக இருந்தது.

எபிரெயர் 11:17, மேலும் விசுவாசத்தினாலே ஆபிரகாம் தான் சோதிக்கப்பட்டபோது, ஈசாக்கைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தான்

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றத்தை அவர் கொன்றுவிடுவார்.

ஏன்?

தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்தும் எழுப்ப முடியும் என்று கணக்குப் போட்டார்.

அவர் சொன்னார், பார், இந்தக் குழந்தையிலிருந்து நான் ஒரு தேசத்தைப் பெறப் போகிறேன் என்று தேவன் சொன்னால், அவனைக் கொல்லுங்கள் என்று தேவன்

சொன்னால், தேவன் அவனை எழுப்புவார் என்ற நம்பிக்கையில் நான் அவனை கொள்ள முயன்றேன்.

இப்போது அது ஒரு பெரிய நம்பிக்கை.
ஆபிரகாம் எப்போதாவது உயிர்த்தெழுதலை பார்த்திருக்கிறாரா?
ஒருபோதும் இல்லை.
என்ன ஒரு விசுவாசம்?
இதுவரை பார்த்திராத தேசத்திற்குச் செல்லுங்கள், பெற்றெடுக்க முடியாத குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், எல்லா வாக்குறுதிகளின் நம்பிக்கையாக இருக்கும் குழந்தையைக் கொல்லுங்கள்.

ஆபிரகாம் எல்லாவற்றையும் செய்திருப்பார், அவருடைய விசுவாசம் அவ்வளவு பெரியது. அவர் விசுவாசத்தின் முன்மாதிரி.

V 3, வேதவாக்கியம் என்ன சொல்லுகிறது? ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று சொல்லுகிறது.

அவர் எவ்வாறு நீதியைப் பெற்றார்?
அவர் எவ்வாறு தேவனுக்கு முன்பு நீதிமானார்?
அவர் எப்படி தேவனுக்கு ஏற்புடையவரானார்?

அவரது பரிபூரணத்தின் மூலம் நடந்ததா?
இல்லை, அவருடைய விசுவாசத்தின் மூலம்.

அவர் தனது தேசத்தை விட்டு வெளியேறும் அளவுக்கு தேவனை நம்பியதால்,
தனக்கு ஒரு மகனைக் கொடுப்பதற்கு தேனை நம்பும் அளவுக்கு அவர் தேனை விசுவாசித்ததால்,
தேவன் சொன்னால் அந்த மகனைக் கொல்லும் அளவுக்கு தேவனை நம்பியதால்,
மேலும் அவர் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்புவார் என்று நம்பினார், மிகுந்த விசுவாசம்.

The word "counted," very important word. It's the word *logizomai.* That word is used eleven times in this section.

அதன் அர்த்தம் "ஒருவருடைய கணக்கில் வரவு வைப்பது, ஒருவருடைய கணக்கில் வைப்பது, கணக்கிடுவது, ஒருவரைக் கணக்கிடுவது."

நீங்கள் தேவனை விசுவாசிக்கும் போது, தேவனின் வார்த்தையையும், தேவனின் வாக்குத்தத்தையும் நீங்கள் விசுவாசிக்கும் போது, தேவன் உங்களிடம் இல்லாத ஒரு நீதியை எடுத்து உங்கள் கணக்கில் வைக்கிறார்.

ஆபிரகாம் பாவம் செய்ததை நாம் அறிவோம்.

தேவன் எப்படி ஆபிரகாமுக்கு தம் நீதியைக் கொடுக்க முடியும்?

ஏசாயா 53:4, மெய்யாகவே அவர் நம்முடைய பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய துக்கங்களைச் சுமந்தார்; நாமோ, அவர் தேவனால் அடிபட்டு வாதிக்கப்பட்டு, சிறுமைப்பட்டவரென்று எண்ணினோம்.

தேவன் ஏன் நீதியை உங்கள் கணக்கில் வரவு வைக்கிறார் தெரியுமா?
ஏனென்றால் அவர் உங்கள் பாவத்தை கிறிஸ்துவின் கணக்கில் வரவு வைத்தார்.

சிலுவையில் கிறிஸ்து உங்கள் பாவத்திற்கான விலையைச் செலுத்தினார், அது தேவனின் தேவையைப் பூர்த்திசெய்து, அவருடைய நீதியை உங்கள் கணக்கு மற்றும் என்னுடைய கணக்கில் வரவு வைக்க அனுமதிக்கிறது.
அதுவே கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் இதயம்.

ஆபிரகாமின் பாவம் செலுத்தப்படாமல் இருந்திருந்தால், தேவன் ஒருபோதும் ஆபிரகாமின் கணக்கில் நீதியை வரவு வைக்க முடியாது.

அது இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் இருந்தது, ஆனால் கிறிஸ்து இன்னும் உலகில் வரவில்லை. 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வந்த கிறிஸ்துவுக்கு நம் பாவம் வரவு வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விட புரிந்துகொள்வது கடினம் வேறு எதுவும் அல்ல. அவர் மீட்பு வரலாற்றின் உச்சம்.

தான் தொலைந்துவிட்டதாக ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு நபர்,
அவர் தேவனுக்கு எதிராக கலகம் செய்பவர் என்று யாருக்குத் தெரியும்,
அவர் ஒரு சட்டத்தை மீறுபவர் என்று யாருக்குத் தெரியும்
அவர் நரகத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார் என்பது யாருக்குத் தெரியும், மேலும்
அவனால் தன் சொந்த வழியில் சம்பாதிக்க முடியாது என்பது அவனுக்குத் தெரியும்.
அவர் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைக் கண்டறிய, தேவன் நீதியைக் கணக்கிடுவார்.

அவர் விசுவாசித்தால் அவருடைய பாவம் சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டதால் தேவன் அவருடைய கணக்கில் நீதியைச் செலுத்துவார். பாவத்தின் மோசமான தன்மையும், தவிர்க்க முடியாத தகுதியான தீர்ப்பும் மனதில் முன்னோடியாகிறது, மேலும் விழித்திருக்கும் ஆத்துமா தன்னால் இரட்சிப்பை

சம்பாதிக்க முடியாது என்று தனக்குத் தெரிந்த ஒரு இரட்சிப்புக்காக அழுகிறது.

அவர் அழலாம்.

மீகா 6:6-7, என்னத்தைக்கொண்டு நான் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் வந்து, உன்னதமான தேவனுக்கு முன்பாகப் பணிந்துகொள்வேன்? தகனபலிகளைக்கொண்டும், ஒரு வயது கன்றுக்குட்டிகளைக்கொண்டும் அவர் சந்நிதியில் வரவேண்டுமோ? 7. ஆயிரங்களான ஆட்டுக்கடாக்களின்பேரிலும், எண்ணெயாய் ஓடுகிற பதினாயிரங்களான ஆறுகளின்பேரிலும், கர்த்தர் பிரியமாயிருப்பாரோ? என் அக்கிரமத்தைப் போக்க என் முதற் பேறானவனையும், என் ஆத்துமாவின் பாவத்தைப் போக்க என் கர்ப்பக்கனியையும் கொடுக்கவேண்டுமோ?

யோபு 25:4, இப்படியிருக்க, மனுஷன் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாயிருப்பது எப்படி? ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன் சுத்தமாயிருப்பது எப்படி?

பதில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதன் மூலம் மட்டுமே!